

НЕСИБЕЛИ МАМБЕТИРЗАЕВА

**ДИЙДАР УШЫН
ШАРЛАЙДЫ
ДУНЬЯ**

НӨКИС
«БИЛИМ»
2016

УОК 821. 512. 121-1 Н. Мамбетирзаева. Дийдар ушын
КБК 5 Қар шарлайды дүнья. Нөкіс, «Билим» баспасы,
М-35 2016-жыл. 56 бет.

УОК 821. 512. 121-1
КБК 5 Қар
М-35

Нобилоли Мамбетирзаеваның «Дийдар ушын шарлайды дүнья» атты бул топламында туұылған жерге, ата-анаға, сүйикли ерл мүддәбәт туйғылары кең ашып берилген.

Ғаршәваллик перәенти болып қәлем тербетип киятырған жас ерләр ийәһәтте йәһәтте йәһәтте пәрұазлар тилеймиз.

Шикир билдириўшиләр:

- 1) Сәйбәт шайыр, Қарақалпақстанға мийнети сиңген журналист;
- 2) Дәүләтшәһәрәт = Қарақалпақстан халық шайыры.

ISBN 978 9943 4431-5-8

© Н. Мамбетирзаева, 2016.
© «Билим» баспасы, 2016.

ТОЛҒАНЫС

Теңіздей толқысып тасқым келеди,
Кенарымнан шығып, қашқым келеди,
Дәртимди түсинбес фәрип инсаным,
Сахралардың шөлін басқым келеди.

Жаныма азықдур қуслар сайрауы,
Биймәни сәўбетлер жанды қыйнады,
Бүгин мыңлар ара ізлеп өзимди,
Көрдим жалғызланып қалған дүньяны.

Гүл ийисине гүллер мәс бола алмас,
Ийт пенен пышықлар дос бола алмас,
Қарама-қарсылықлы өмир тартыслы,
Мениң кеўлимде де басланған саўаш.

Нәпсиге сатылсам, хұжданым жылар,
Таслы, тикенекли хақыйқат жоллар,
Жақсы болыу қыйын, жақсылық арзан,
Жаныңа мың жамау жамаған жыллар.

Қалай жасау керек, билмей сарсаңман,
Нәкаслар алдында қәдири арзанман,
Тәрезиге тартса ай менен мени,
Айды аман сақлап турған аспанман.

Кимге сая болдым, кимге күн болдым,
Урылар адасар қара түн болдым,
Адамлар адамды аңламаған соң,
Әсирлер аралап жүрген муң болдым.

ӘКЕМЕ

Әке, жаным әке, айбатым, арым,
Кешир, қайталамадым аўылға бүгин,
Жол жүрипсиз алпыс еки шақырым,
Және менсиз өтти туўылған күниң...

Перзентим деп кешкен өмириңизге,
Бир күн сыйлалмады гуналы қызың,
Медаль тақса арзыр өңириңизге,
Болсам аспаныңда жарық жұлдызың.

Маликасы өзим арзыў елиниң,
Узаққа ушырдым қыял қусларын,
Дүнья аяғыма жығылды, лекин,
Сизге бир арзырлы хызмет қылмадым.

Қай сөзге жан берип, тилек айтайын,
Тилиме көшпеген қайсар кеўлим-ай,
Қайтайын, жақсысы, үйге қайтайын,
Отлы дөрт қойнында жаман күйдим-ай!

Аққуўдай ақ шапы ушып самалда,
Есиктиң алдында күтеди анам,
Сиз еки көпшикти дастанып төрде,
Саўлат төгіп отырасыз, әкежан!

Алдыңызға барып, бас ийер илхам,
Сонда мен аңлайман ғәриплигимди,
Желкеңизге басым қойып, әкежан,
Жубанаман сезип мийримиңизди.

Шөгип кетпесин деп, нәзик қызыңды,
Тәңирим жаратқандур сизди таў қылып,
Қуласам бәленттен қулайман, әке,
Мехрим менен өмир гүлин суўғарып!

Мен асырап қаламан кексе дүньяны,
Жақты нур шашаман ай болып түнде,
Сиз жаққан мәңгилик от екенимди,
Аңлайман, әйне сиз туўылған күнде!

МУҲАББАТ

Кеўилинди жаўлап аламан,
Саў басыңа саўда саламан,
Жан дуньяңа султан боламан,
Муҳаббатпан, отлы муҳаббат!

Күлдиремен қалесем сени,
Сөндиремен қалесем сени,
Көндиремен қалесем нени,
Муҳаббатпан, отлы муҳаббат!

Жоқ жерден бар болып жаралған,
Ерте бәхәр желдей таралған,
Жер жүзине тийген ылаңман,
Муҳаббатпан, отлы муҳаббат!

Даўа излеп мыңлар сайылдур,
Жолым күткен дәртли шайырду,
Қүдиретиме дунья қайылдур,
Муҳаббатпан, отлы муҳаббат!

Мен көзлерде жанған жалынман,
Тамырыңда аққан ыссы қан,
Пайғамбардан алдын туўылған,
Муҳаббатпан, отлы муҳаббат!

Жүрек тарын шерткен жыраўман,
Жуўабы жоқ қыйын сораўман,
Шашларыңа қонған қыраўман,
Муҳаббатпан, отлы муҳаббат!

Менсиз бир дем жасай алмайсаң,
Мен әлемнің жүрегидурман,
Мени өзиң жараттың инсан,
Муҳаббатпан, гөззал муҳаббат!

КЕТЕЙИК

Кетейик, сүйиклим, қарамаң изге,
Сизге пүткіл жәхән боламан өзим,
Исенбең ғәнимлер айтқан сөзлерге,
Муҳаббат алдамас бизди, әзизим.

Ойланбаң, айралық торын бузамыз,
Гөззал дийдар бағын пайда етейик,
Кеўлимиз бирлескен үйге барамыз,
Бахыт бермес дүньясынан кетейик.

Қыйнамаң жүректи артық шыдамас,
Неге керек қайғы, кимге керек дәрт!?
Қәддинди дал қылған көзиңдеги жас,
Менсизлик келтирер сен ушын апат.

Сенсиз жасаў маған бәринен жаман,
Кеўлимде келбетиң, тилде атыңыз,
Аманат дүньяда болайық аман,
Таңларды оятсын муҳаббатымыз!

Кетейик, қолыңды бергил әзизим,
Жасаймыз жаратқан өз дүньямызда,
Бизди ажыраталмас қәттеки өлим,
Бахыт келин болар босағамызда.

ЖҮРЕК

Бәлки сени тастан жаратқан құдай,
Бәлки сени қастан жаратқан құдай,
Бәлки сени растан жаратқан құдай.
Мың өлип, қайтадан тирилген жүрек.

Бәлки сен сахрасаң шөли қанбаған,
Бәлки бәлент шыңсан бүркит қонбаған,
Бәлки айсаң баўры пүтин болмаған,
Жүзде дақ не пүткіл күйдиңғо жүрек.

Яки тулпарсаң ба суўлық шайнаған.
Бултпедиң көзде жасы тынбаған,
Теңизбедиң самал менен ойнаған?
Бир тынып тыншыўды билмеген жүрек.

Бәлки сен гүл жүзин жасырған дилбар,
Бәлки сен қол тийсе үзилетин тар,
Бәлки сен жынаят қылған айыпдар,
Не ушын қәпеске мықландың жүрек?

Бәлки сен дүньяны тән алмас қайсар,
Шамдурсаң әмирин жандырып таўысар,
Уллы ҳақыйқатсаң сеннен қарыздар,
Бир қулың боламан, әмир ет жүрек.

БИЗДИ ТҮСИНБЕС

Сен туўралы узақ ойлайман,
Жалықпайман бул истен ҳеш те,
Кеўилиме сени жайлайман,
Сездирмеймен лекин ҳеш кимге.

Мен туўралы узақ ойлайсаң,
Көкте айға сырласып түнде,
Сағынышта жаның қыйнайсаң,
Сездирмейсең бирақ ҳеш кимге.

Мени көpler қыялпараз дер,
Сени болса теңепти гүнге,
Сырымызды кең жәхән билер,
Тек айтпаймыз бир-биримизге.
Неге?

Муҳаббаттың көзи көрмейди,
Қулағы да еситпес және,
Ол ҳәттеки сөйлеп билмейди,
Бизди-биздей түсинбес өзге.

Неге сени жақсы қөремен?
Жууабы жоқ сорауым делбе,
Сүйиуі үшін себеп шертпекен,
Ашық билмес ашықдур неге?

Бәлки шыннан қыялпаразбан,
Өлмес үмит жасар жүректе,
Қонақ келер деген ырым бар:
Үй алдында шықылықлар хәкке.

Тауда булақ көз ашты ма яр?
Жол алдың ба сахраң тәрепке?
Көзлерінде кеуилиң жасар,
Мүтәж емес сезимлер сөзге,
Бизди биздей түсинбес өзге!

ЖАМҒЫР НАЛАСЫ

Тереземди шертеди жамғыр,
Тынышлығы бузылар түннің,
Узақларға қыялым қаңғыр,
Аяқ сести еситилер кимнің...

Саябансыз сыртқа шығаман,
Саябансыз өтті жылларым,
Шоршып кетип гүлдирмамадан,
Бултларға үнлес жыладым.

Сиңип кеткен түннің қойнына,
Бир дийдарды күтемен еле,
Шығып келсе деймен жаныма,
От түседі аспан көксине.

Жақтыланар қара түн қойны,
Көринбейди хеш кимсе жолда,
Үмит сөнер шақмақ яңлы,
Жанды өртер түнги симфония...

Жерди шертер майда тамшылар,
Бир музыка жаңлар қайғылы,
Жүрегіме недур шаншылар,
Кеўил қәлер қосық айтыўды.

Умытпадым өтсе де жыллар,
Сиңип кеттиң өмириме сен...
Терезенди ашып қара, яр,
Бултларға айланғанман мен.

Мениң ерким самал қолында,
Қайда қуўса сонда желемен,
Өмирим өтип, төгилер болсам,
Терезенди шертип өлемен!

ҚАЙТАДЫ

Үмит етип шаршамас кеўлим,
Өзге бағды шарламас кеўлим,
Мухаббатын қорламас кеўлим,
Кеўлим ушын бәхәр қайтады.

Таўсылмас күш берип қудайым,
Салдым бәлент сабыр сарайын,
Узақларға нәзер салайын,
Сапар шеккен кәрўан қайтады.

Өз көксине сыймаған булақ,
Тастан тасқа барады қулап,
Мөлдир суўлар қосығын тыңлап,
Таўлардан да сада қайтады.

Ким ушындур аманат өмирим,
Қыянетке жол қоймас кеўлим,
Дуз несип деп, мениң сүйгеним,
Несийбеси ушын қайтады!

ДУНЬЯНЫҢ ПЕРИШТЕЛЕРИ

Сабырлысыз, мәртсиз жыламаң ҳаял,
Көзи жасқа толған дүнья жыласын,
Сиз күлиң, қуяштай нурлар таратып,
Дәртің музлап жатқан таўы қуласын.

Хәйиу айтың ана, тербеп дүньяны,
Бахытлы демлерин сағынсын инсан,
Бултлы болмағай кеўил аспаны,
Меҳриңнен нур алып, атсын ҳәр бир таң.

Тәрийпиңе жетпес сөздің құдирети,
Ғәрип шайырлығым үстинен күлдим,
Яқ, мен шайыр емес, жәмийет гүли,
Бүгин уллылығым сезинип келдим.

Сизди қәдирлеймен, әзизим ҳаял,
Сизге муҳаббатым шексиздур, ана,
Тилегим, ҳеш қашан, сүрникпеңизлер,
Сизлерге арқасын сүйеп тур дүнья!

ӘЗИЗИМ

Күлимлеген келбетің
Көз алдымнан кетпейди,
Сен хәммеден жақсысан,
Саған ҳеш ким жетпейди.

Жүрсендағы жанымда,
Кеўлим қарар таппайды,
Қызлар менен күлисип,
Сөйлескениң жақпайды.

Гүзетемен тасадан,
Көринбесем излейсең,
Тоқнасқанда бирақта,
Өзинше сыр бермейсең.

Сен де мени сынайсаң,
Даўам етер бул ойын,
Кеўлиңдегин айтпайсаң,
Қыйын маған, дым қыйын.

Жигит сүйсе алар, — дер,
Сонындай зор бул имкан,
Қыз унатса қалар, — дер,
Лекин, өзгерди заман.

Жар салып кең әлемге,
Ашықлығым айтаман,
Сөнген ышқы қуяшын,
Оятаман қайтадан.

Қосық болып туўылып,
Есигиңди қағаман,
Гүлдей гөззал сөз жасап,
Кеўилиңди табаман.

Менсиз жасай алмайсаң,
Менсиз жасаў дым қыйын,
Еле буны аңлайсаң,
Сағынасаң әзизим.

Жар салып кең әлемге,
Ашықлығың айтасаң,
Ықрар болып ышқыңа,
Сен жаныма қайтасаң.

Мен хәммеден жақсыман,
Мухаммедтиң үмметі,
Жақсы болдым сен ушын,
Мухаббаттың құдирети!

ДИЙДАР УШЫН ШАРЛАЙДЫ ДҮНЬЯ

Басым айланғанда, айланды дүнья,
Ой түбине шөксем, ойланды дүнья,
Ғам-тәшүиш таслары бүгип қәддимди,
Мен қыйналғанда, қыйналды дүнья.

Шадлы күлгенимде дүнья хәм мәсдур,
Жыласам оның да көзинде жасдур,
Қәхәрим келтирсе базы адамлар,
Шеригим дүнья да оларға қасдур.

Йошлансам дүнья да йошып кетеди,
Таўсылмас қызықлы шадлы ертеги,
Көзимнен кеўлиме көшип өткендур,
Мениң әмиримде оның ертеги.

Кимдидур күткенде сарғайды дүнья,
Бәрхә мениң жырым толғайды дүнья,
Сағындым өзинди, сағындым, жаным,
Сени дийдар ушын шарлайды дүнья!

ЫҚЫРАРЛЫҚ

Мухаббат таўларға жасырдым сени,
Булақ болып, атылдың тас көксинен,
Мухаббат қәлбиме жасырдым сени,
Қуяш болып, қалқып шықтың көзимнен.

Сыр сақла деп тилди тислеп қан еттим,
Қосыққа айланып, уштың да кеттиң,
Ашықлығым кең жәхәнге паш еттиң,
Услап қалалмадым жаным ишинде.

Саған шексиз мүтәжлигим бар енди,
Жеңилдим, мухаббат, жалғыз өзиңе.
Шексизлик ишине жасырдың мени,
Хеш ким табалмайды, хәтте өзим де.

КЕҰИЛ СӨЗИ

Қуяшка тик қарап болмайды,
Жұлдызларды санап болмайды,
Әлем шексиз, мал-дәулет шексиз,
Кеуил кемтик, жамап болмайды.

Қайтқан теңиз бир күн толады,
Аппақ арзыу қусы қонады,
Кеуил толмас, ол сынған шийше,
Кеуил қалса, жаман болады.

Бир пул билсең дүнья кеңлиги,
Инсаниятқа жоқдур теңлиги,
Кеуил гүлин ерте солдырар,
Меҳир деген суудың кемлиги!

Ашыу-душпан, бууһсаң нетеди,
Нәпси ийтин қууһсаң нетеди,
Мийман болып келген адамзат,
Бес күн шыдап турсаң кетеди.

Бир күн өлим жоллар сәлем хат,
Аңла, достым өмир — аманат,
Кеуиллерди абат әйлегил,
Бул Тәңириге болған муҳаббат!

МУҲАББАТЫҢ ОЯТСЫН МЕНИ

Жалғызлықтан таппадым мәни,
Қыял сүрип, жолға тигилдим,
Үйрет маған жанып сүйиуди,
Сағыныуды үйрет, әзизим!

Көзлериңе шөгип кетейин,
Сөзлериңе жасырнайын мен,
Жүрегиңе барып жетейин,
Пәк ышқыға табынайын мен.

Умытайын турмыс тәшүишин,
Ертеклерге алып кет мени,
Бул туўры жол, бул соңғы шешим:
Мыңлар ара таңладым сени.

Арзыўларға жеткер бир демде,
Шадлығымның болмасын шеги,
Хәўес етсин периштелер де,
Көрип бахыт тахтында мени!

Алтынларға сатылмас нәрсе —
Меҳир сыйла, болғыл опадар,
Уқсамайсаң, жаным, ҳеш кимге,
Муҳаббатың сениң бийтәкрар!

Сол муҳаббат отлы қуяштай,
Көзлеринде таң болып атсын,
Нурға бөлеп ғәрип өмиримди,
Илтимасым, мени оятсын!

МУЗЫКА

Жансыз саат жанлы сөйлейди,
Тәкрарланар бийтәкрар қосық,
Неге көзге уйқы келмейди,
Тық-тық,тық...

Талпынаман алда жүриўге,
Гейде меннен озады ўақыт
Аттай шаўып киятыр және,
Тық-тық,тық...

Жүрек сорар, илме-тесикли,
Қайларда мен излеген — бахыт?
Келер бир күн қағып есикти,
Тық-тық,тық...

Бахытлыман сени көриўден,
Қас-көзлери қап-қара жигит,
Саат тоқтап қалар жүриўден,
Жүрек урар, дүк-дүк, дүк.

УШЫРАСЫҰ

Ай сығалар дарақ артынан,
Жағыұлы тур көкте мыңсан шам,
Ашықларды жасыра алмай,
Түн қарайып кеткен ашыұдан.

Шегиртекелер шалар үшпелек,
Хабар берер: басланар бәзим,
Пүткіл әлем тың-тыңлап хәлек,
Ашықлардың пинҳана сөзин.

Самал тоқтар, тынбай желиўден,
Еситесиз жүрек дүбин,
Муҳаббаттың қаддин көриўден,
Дүнья шетке тартады өзін.

Илаҳий күш жасырын бунда,
Бул әлемнің биняд болыўы,
Өлимди мат еткен шынында,
Қос жүректің бирге соғыўы.

БИР СӨЗ

Еле мени ізлейди жәхән,
Еле мени ізлейди илхам,
Бир күн кетсем, сөзге жан берип,
Жасаў ушын туўылар имкан.

Қәдиримди билер адамлар,
Жүректен жай берер адамлар,
Өмирим сиңген қосықларымнан,
Меҳир гүлин терер адамлар.

Мен жасадым пәк нийет пенен,
Фәрезлигим жоқдур хеш кимнен,
Кеширгенмен өзимнен басқа,
Инсанларды айып ис еткен.

Еле мениң жолым узақдур,
Бәлки жәннет, бәлки дозақдур,
Миллион сөзди қурбан әйледим,
Бир сөз излеп, табыў азапдур.

Бир сөзден тур қуяш нурланып,
Бир сөзден тур әлем жаралып,
Жасағаным шындур өмирде,
Сөзде өлсем, сөзге оралып!

ҚЫЯЛДАҒЫ ҚОСЫҚ

Қыялларым көшпесе аққа,
Ушып кетер түн қанатында,
Оянаман хайран, әптадал,
Бир әжип түс көргендей танда.

Түн мен ушын үлкен сынаўдур,
Бәлки күлиў, бәлки жылаўдур,
Сөз аўлайман кеўил бағынан,
Олжам гейде өзиме жаўдур.

Туўры сөздиң тоқпағы болар,
Қара қазан қақпағы болар,
Дәрбент жолды излеме зинхар,
Бәлент таўдың соқпағы болар.

Неге зәрүр бүркит көз саған,
Қанатың жоқ, ушыўың гүман,
Кеўил көзиң соқырдур, достым,
Бул дуньяны таныўың әрман!

Меннен аўхал сорамағыл, қой,
Әсир еткен мыңсан қыял-ой,
Гейде саған хәўес етемен,
Ақмақ болып, жасаў аңсат-ғой!

ЖУБАТЫҰ

Достым, аўыр дәртиң,
Сен үмитке мүтәжсең...
Шәрт қорқыўды жеңиўин,
Шәрт өзинди таныўиң!
Хәзир сен — өзиң емессең,
Мәзи тири сүлдерсең,
Оят уллы арзыўды,
Мақсетиңе жетерсең!
Өлме тири ўақтыңда,
Кимлергедур тирексең!
Ҳақыйқатты айтайын:
Инсаниятқа керексең!
Жаратқыл өз дуньяңды,
Өзгерислер көп болар,
Сен өзинди жеңген күн,
Душпанларың жоқ болар!
Кеўилиңе толтырғыл,
Меҳир атлы сезимди.
Қабыл әйле, әмел қыл,
Пәк нийетли сөзимди,
Шегарасыз бул әлем,
Шеклемегил өзинди!
Қайта туўылыў сыры:
Бир жумып аш көзинди.

СОРАНАРЫМ КӨП

Жерде өнген киши шөп,
Көкке қарай талпынған,
Сизден соранарым көп,
Әпиў етиң, Қудажан!

Бийкар жасап шаршадым,
Бизге айдын қол бергил,
Уллы ышқы сөзарым,
Жығылған дем қол бергил!

Толып кетсем кеўилди,
Босатқандай йош бергил,
Гүллендирер өмирди,
Садақатлы дос бергил!

Сүлдер емес, жан керек,
Сүүретке мәни бергил,
Нурға толы таң керек,
Дәртиме дәри бергил!

СОҢҒЫ ИМКАН ҚҮДИРЕТИ

Әжел келген екен түсимде,
Маған берип соңғы имканият,
Ким менендур сәўбетлесиўге,
Ықтыярымда қалған дым аз ўақыт.

Қыялыма сен ендиң сонда,
Алыс әрман, о алыс мәнзил,
Қуяш қалқып шыққандай таңда,
Үмит нурға бөленди кеўил.

Сағынышта сайқалланған сөз,
Хаўазымды таныдың бирден,
Бул сенбисең, сенбе қаракөз,
Дедиң: жүдә бахытлыман мен!

Сонша жыллар пинқан сақлаған,
Сырын айттың, сүйгенлигиңди,
Ақшам айға, күндиз жолларға,
Қарап, дилгир күткенлигиңди.

Келе алмай жаныма излеп,
Биле алмай сырлы кеўлимди,
Мың бир сораў искенжесинде,
Өмириңди өткергениңди.
Айттың...

Жүрегимде жанды сен ушын,
Мың бәледен асырағанымда,
Әжел алар болды деп енди,
Өкиніп зар жылағанымда.

— Қорқпа, — дедиң, — көз жасың те
Биз жазамыз өмир дәстанын,
Онда шадлық, бахыт бар, текте:
Өлим ушын болмайды орын!

ҲАҚЫЙҚАТ ТИЛИНЕН

Миллион жылда дүньяны таптым,
Мен өзимди излеп келгенмен,
Ҳақыйқатпан, ҳақ сөзди айттым,
Жалғанлардан тойып кеткенмен.

Тили менен жүрер адамлар,
Жасаў аңсат, жасаў бир ойын,
Жылап билмес, күлер адамлар,
Бул дүньяда өлиў дым қыйын.

Аяғыңнан асар душпаның,
Басың менен жерди тирерсең,
Тамырыңда қайнайды қаның,
Көзлеринде жалын көрерсең!

Әждарғаға айланып бирден,
Жәхәнге от қойғың келеди,
Кеўил қалған әлле кимлерден,
Дәрт-қайғынды жойғың келеди.

Неге керек, жанды жәбирлеў,
Меҳиринди қалқан қыл, достым,
Ол алмаған шың барма айтқыл,
Ол даўасы мыңсан бир дәрттиң!

ИСЕНИМ

Көкте қуяш күлип қарайды,
Ескен самал шашым тарайды,
Қууаныштан толқысып теңиз,
Аяғыма келип қулайды.

Қуслар маған нама шертеди,
Дым қызықлы булақ ертеги,
Еске салар атам ақ шашын,
Тау басына кийген телпеги.

Желдей ұйтқып атлар шабады,
Дойнағынан шақмақ шағады,
Бунша гөззал жаралған дүнья,
Ышқы отында мени жағады.

Жол тутасып жаңа жолларға,
Жетпектемен жаңа жылларға,
Өмиримнің хәр күни тарийх,
Толып тасқан жаңалықларға.

Қайда барсам гүллер күтеди,
Мың шам жағып, түнлер күтеди,
Жақсылықты сезеди кеуил,
Мени бахытлы күнлер күтеди!

ЎАТАН

Ўатан маған ийди балам деп,
Элпешледі, сүйді балам деп,
Бас ийемен, жаным анам деп,
Меҳрибаным болалмас басқа.

Қушағыннан қоймады мени,
Нан, дуз бенен сыйлады мени,
Душпанлардан қорғады мени,
Маған пана болалмас басқа.

Кеўлимдегин айтпай түсинди,
Жеңил қылды мүшкіл исимди,
Қөте қылсам және кеширди,
Оныңдай дос болалмас басқа.

Ўатан — тамырымда аққан қан,
Ўатан — жүректеги урған жан,
Ўатан — өмириме берген сән,
Шадлық, бахтым болалмас басқа.

Төрийпине сөз жетпес, бірақ,
Туўылған жер — алтын топырақ,
Онда тамыр урған мен дарақ,
Маған тирек болалмас басқа.

ҚАР ЖАҰҒАН КҮН

Сен мени күтип турсаң,
Нәзериң қадап жолға,
Мен сени көрип турман,
Жасырнып таса жайда.

Күн суўық музлап қалдың,
Қайтыўды ойламайсаң,
Тойғанша қарап алдым,
Не деген сымбатлысаң.

Саатлар өте берди,
Гүрсиндиң, маңлай тиреп,
Адамлар кете берди,
Қызықпас, ким екен деп?

Қуяш та жанбаслады,
Түн келер сездирместен
Сен еле тик турыпсаң,
Үмитти сөндирместен.

Шаршадың, аш та болдың,
Аяқтан өтти ызғар,
Нар киби шөгип қалдың,
Ал мениң кеўлим музлар...

Ақыры кетер болдың,
Аспанда қалқып айдай,
Атыңды айттым зорға,
Жүректен жан шыққандай.

Жалт етип сен қарадың,
Көзимнен төгилди жас,
Тез келип қушақладың,
Мехриңнен ериди тас.

Билинбей қалды суўық,
Түн емес ҳәзир таңдай,
Төгилер аппақ гүллер
Бизиң пәк ышқымыздай...

СЕН КЕЛЕСЕҢ

Сен келесең — келгендей бәхәр,
Қып-қызарып жүзиң уяттан,
Қой ойланба, қорқпағыл зинхәр,
Бәхәрден жүз бурмаған ҳеш жан.

Сен келесең — келгендей бәхәр,
Хош ийиске толады әлем,

Гөззал сезим мәс қылған мәхәл,
Шайыр алар қолына қәлем.

Сен келесең — келгендей бәхәр,
Қанасына сыймайды жүрек,
Қайнаұйтлап тасар дәрьядай,
Теңизине талпынса керек.

Сен келесең — келгендей бәхәр,
Уйқыдағы ышқы оянар,
Түрли қуслар сайрап таң сәхәр,
Мен айтпаған қосықты жырлар.

Сағындырып, неге кешиктиң?
Жолларыңда күттим интизар,
Ярды ыссы қушағыңа ал,
Мен гүллеұди қәлеймен, бәхәр!

ТУТАСПАҒАН ЖОЛЛАР

Сени кетти деди...
Жүрегим музлап кетти,
Шеккен жәбирим кембеди,
Сени кетти деди.

Пушайманлық көшеси тар,
Айралықта өтті жыллар,
Дийдар қомсап келгенде яр,
Сени кетти деди.

Көзлериме жас қалқыды,
Сенди үмитим жалыны,
Қуда билер аұхалымды,
Сени кетти деди.

Қайға басымды урайын?
Қалай кеуил жубатайын?
Қайлардан излеп табайын?
Сени кетти деди.

Алдады тәғдир тағыда,
Келмеди бәхәр бағыма,
Жүген едим сағына,
Сени кетти деди.

Ылағып шықтым далаға,
Дәртимди айттым сахраға,
Мен оқып келген қалаға,
Сени кетти деди...

БОЛМАС

Заманның өз заңы болар,
Арба жолдың шаңы болар,
Түннің атар таңы болар,
Үмитти сөндирип болмас.

Дарақ жасай алмас суўсыз,
Көл шырайсыз үйрек-қуўсыз,
Аспан ғәрип жұлдызларсыз,
Жалғызлық та мәни болмас.

Бәхәр қайтар қуслар менен,
Өмир гөззал дослар менен,
Сырласып көп баслар менен,
Ақылды жыймасаң болмас.

Жип кесилер жети жерден,
Жаўшы келер туман елден,
Айрылсаң бағдағы гүлден,
Зарлағаннан мәни болмас.

Қыз ата-ана аманаты,
Келген болса сәлем хаты,
Мингил, жигит қаназатты,
Бәйгиден кешигип болмас.

ИЛАХИЙ ЫШҚЫ

Бир дийдарды күттим, узақ изледим,
Көрмесемде жаздым арнап қосықлар,
Ол дүньяда бар деп исенген едим,
Ертеклерде табысқандай ашықлар.

Бир күни көргизбе залына бардым,
Қатып қалды нәзерим бир сүўретте,
Художник жанына барып сорадым,
Бул жигит ким, басқа кийген шөгирме?

Ол да ҳайран болып, қысты ийинди,
Кеўилге келгенин салғанман, тек сол,
Ядыңызға салдыма я әлле кимди?
Деп сораўға сораў жалғастырды ол.

Сен кимсең, жоқты бар қылып жасаған?
Кеўил айт, жожаңды алдағаның ба,
Сонда муҳаббат не: шын ба я жалған?
Тәғдир жазылған ба қәлем ушында...

ЫРЫМ

Қышыды оң алақаным,
Сүйип бастым маңлайыма,
Киятыр қай қәдирданым,
Я ол жолға атландыма.

Айналайын, халқым сениң,
Ойлап тапқан ырымыңнан,
Сүйген ярым келсин мениң,
Ырым кетпей қырынынан.

Исенемен бәрине де,
Жақсылыққа жойып көрип,
Поезда я, самолётте,
Кеше жолға түсти анық.

Екинши күн мине бүгін,
Қышыйды оң алақаным,
Есик әсте қағылғанда,
Тыпыршылап қалды жаным.

Тез-тез тарап шашларымды,
Жөнлестіріп үсти басты,
Наз бенен есик ашғанымда,
Келип тұр бир қара атлы.

— Мәтекениң үйи қайсы?
Сорайды ол асығыслы,
— Адастыңыз ғей жолаушы,
Излегениң жоқ бул жерде...

Қышғанды қойды алақан,
Кеуіл үйім болды ұайран,
Не себептен күткен жанға,
Адасқанды жолықтырған...

САҒЫНЫҰ

Сен мени сағынып жүріпсең,
Қайғыдан қамығып жүріпсең,
Сырыңды сатады көзлериң,
Сынауда қағынып жүріпсең.

Намысың таулардан бәлент пе?
Жасағың келмей ме жәннетте?
Алдымда бас ийсең нетеди,
Шек қойып мыңда бир зәхметке.

Сеземен өзгеге қыймайсаң,
Менсиз кең жәхәнге сыймайсаң,
Ышқыңды пинхана асырап,
Кетсем, айт кимлерге сыйлайсаң?

Ғәниймет бул күним, ертеңім,
Ақ шынға айланса ертегім,

Ақ атлы шахзадам оралсаң,
Сол мениң бахытқа жеткенім.

Дизгинсиз қыяллар сүрип мен,
Түсімде өзінди көриппен.
Сәлемім жеткізер қосығым,
Мен сени сағынып жүриппен.

НАЛА

Сен қуяшсаң өмиримди гүллендирген,
Сол себептен түнди таңға жалғрағанман,
Бул не саўда, жақын барсам күйдиресең,
Сен қуяшсаң — хеш кимсени яр етпеген.

Сен теңизсең таслап қашқан өз жағысын,
Қумға нардай шөгип жатқан пароходпан,
Толып тассаң тербер еди ағысларың,
Әттең дәртиң ауыр сениң дүзелмейсең.

Сен дүньясаң тәшўиш хәм ғамға толы,
Қушағында жасаў бизге қыйын болды,
Сезбейсең де, көрмейсең де барлығымды,
Муҳаббат ол ким озарлық ойын болды.

Бир күни мен бултларға айланаман,
Ярын көрмес қуяш көзин байлаў ушын,
Төгилемен, өзимде хеш қалмағанша,
Теңіз толсын, дүнья умытсын тәшўишин!

МЕНИ АЛДА

Мени алда, сулыў сөзлериң менен,
Исенип жасайын, сүйип жасайын,
Ышқыңда өмирлик күйип жасайын,
Мени алда сулыў сөзлериң менен.

Апшы хақыйқатты айтпағыл маған,
Шийрин өмириме зәхәр тамызар,

Бир күн қайтаман де, болса да жалған,
Көзлерім жолыңда күтсин интизар.

Жүдә сағындым де, сүйіп еркелет,
Бахыттан ентигип, көз жас төгейин,
Жалғызлық журтынан қутқар, алып кет,
Қыялларың менен дәўран сүрейин.

Опадар болайын, садық болайын,
Бийопа дүньяны көрер көзім жоқ,
Пүткил барлық билип, сизди сүйгенмен,
Тилден азар жетсе бұған төзім жоқ.

Мен сынып кетемен сеннен айрылсам,
Мени өлтиреди ашшы қақыйқат...

МЕННЕН КЕШИП

Меннен кешип гүллерди сүйдің,
Баўры қара түнлерди сүйдің,
Қолың созып, көктеги айға
Кеўил дағлап, әх жаман күйдің.

Ай да саған қылмады опа,
Узақ күнге телмирдің жолға,
Солып қалды сулыў гүлдер де,
Ышқың себеп көп шектиң жапа.

Сағыныштан жас толды көзге,
Ынтық болдың бир шийрин сөзге,
Сулыў шырай алдамшы екен,
Сүйиклиндей болмады өзге.

Бәхәрлерден жүзиң бурдың ба?
Басын ийип, изге қайттың ба?
Муҳаббатты болмайды қорлап,
Меннен кешип, мени таптың ба?!

ПИНХАНА ЫШҚЫ

Мен бир көзге көринбес адам,
Дүнья бойлап жаңлаған қосық,
Дийдарыма ынтық мыңлардан,
Яр өзинди көргенмен артық.

Туұры, бундай жасай алмайман,
Дәрт тығына баұрым тилинип,
Қар ушқыны киби әрманым,
Кирпигиңе қалсам илинип...

Мен бир көзге көринбес адам,
Әтирапында гезермен қалсыз,
Жұлдыз болып көктен қулайман,
Ай толысқан ақшам жылайсыз.

Тыныш қоймас аұыр қыяллар,
Мен бир көзге көринбес адам,
Дәртиңе ким даұа таба алар,
Излеп таппас муҳаббатыңман.

ҮШ АЙ

Мен өзимди таный алмадым,
Қәддимди дал әйледі бир дәрт,
Үш ай болды қосық жазбадым,
Жетер енди, ояныұым шәрт!

Бүгин жаұын жаұды күн бойы,
Бултлардай болалмадым ўақ,
Босатаман кеұлимди қашан?
Гүз келгенде төгилген дарақ.

Бүгин жаұын жаұды күн бойы,
Шомылғанда ана тәбият,
Баттым қыял батпағына мен,
Пәкленбестен жасамақ уят.

Үш ай болды қосық жазбадың,
Кеуил, тасқа айландың ба, айт?
Сени женип турмыс тәшүиши,
Көзде жасқа айланды ма, айт?

Айт, ишинде нени жасырдың,
Жөнетилмей қалды қайсы хат,
Түсиндің бе, жауын наласын?
Шүкирлиги жоқ қей адамзат.

Үш ай болды қосық жазбадың,
Сағындың ба, ауыл таңларың?
Қосықларға сыймас мухаббат,
Ауылласым, қадирданларым.

Сизлерсиз бул өмирим ғәрип,
Ойнап өскен, әзиз досларым,
Бир көрмесем болмайды барыш,
Атам еккен қара талларын.

Үш ай болды қосық жазбадым,
Тамағыма тығылған түгин,
Мен анамның меҳрин аңсадым,
Көз жас төгер поэзия бүгин.

Жетер сонша арыз қылғаның,
Несибели муратыңа жет,
Қосық жазыу кешикпес қаслан,
Билгенлерге, дийдар ғәниймет.

КҮТЕМЕН

Түслериме енесең хәр кун,
Оянғым келмейди,
Мен ғәриппен сенсиз қалада,
Ойлағым келмейди.

Бул жәхәнде сулыу бағларды,
Бойлағым келмейди,
Кеуилимде ашылған гүлди,
Қорлағым келмейди.

Ай болмағыл көктегі күлген,
Талпынғым келмейди,
Сууық түннің қойнында сени,
Қалдырғым келмейди.

Қыйнасада жанды айралық,
Бозлағым келмейди,
Бәхәр қайтар, күтемен ынтық,
Шаршағым келмейди.

АТА

Жүректің орнында тас көрдим, ата,
Қылышсыз кесілген бас көрдим, ата,
Дүньяның көзінде жас көрдим, ата,
Толып кетсемдағы жылалмадым, хеш.

Қанаты қайрылған құс көрдим, ата,
Топанлар бастырған түс көрдим, ата,
Бул өмир жаңғағын пуш көрдим, ата,
Өз қалбим бағына киралмадым, хеш.

Гәзеп қанға толы көз көрдим, ата,
Душпанға айланған дос көрдим, ата,
Топыраққа қарысқан бөз көрдим, ата,
Жәрдем бермек жолын табалмадым, хеш

Байлық деп, жан берген бай көрдим, ата,
Аспанымда ярым ай көрдим, ата,
Сууы құрып қалған сай көрдим, ата,
Нәпси деген жаудан қутылмадым, хеш.

Бәхәрди солдырған гүз көрдим, ата,
Хақыйқат сөзлерде дуз көрдим, ата,
Қалбимде бир дертшил қыз көрдим, ата,
Өткинши дүньяда жасалмадым, хеш.

СЕНИ КӨРГИМ КЕЛДИ

Көз алдымда күлимлөп турсаң,
Қайда барсам қыялымдасаң,
Жыллар өтип өзгергендурсаң,
Сени көргим келди.

Жолларыңа қарап шаршадым,
Қудайымнан сорап шаршадым,
Шыдай, шыдай, шыдап шаршадым,
Сени көргим келди.

Ышқы дәртке табылмай шыпа,
Жаныма көп әйледим жапа,
Қалби тастан болған бийопа,
Сени көргим келди.

Аспанымды қара булт басты,
Тоқтата алмас кирпичим жасты,
Айралықта өмир азаплы,
Сени көргим келди.

Арзыұларда айып жоқ, жаным,
Дүньяларда айып жоқ, жаным,
Мұхаббатта айып жоқ, жаным,
Сени көргим келди.

Тәғдириме көнгим келмейди,
Жанып, жанып сөнгим келмейди,
Әрман менен өлгим келмейди,
Сени көргим келди.

АНАМА

Өмиримди безедим яр-дослар жыйнап,
Аброй атын миндим жанымды қыйнап,
Мал-дүнья топладым ертеңим ойлап,
Сиз ушын хеш бир ис қылмаппан, ана.

Билим қуып кеттим, узак жерлерге,
Меҳриң сүйеу болды аўыр демлерде,
Жол қарап, интизар күткенлериңде,
Бийғам, бийтәшүиш той тойлаппан, ана.

Мухаббат отында өртеп бул жанды,
Уйқысыз атқардым талай таңларды,
Меҳирин қызғанған бийопа ярды,
Сизден де көбирек ойлаппан, ана.

Қыйналсам дәртимди дастурхан қылып,
Кеулимди босаттым, қәддиңиз бүгип,
Қара шашыңызға қырау қондырып,
Ессиз, өмириңизди урлаппан, ана.

Қағазды заялап сөзлер диздим мен,
Жалған мақтаулардан бүгин бездим мен,
Бир ҳақыйқатты шыннан сездим мен,
Шийрин хәйиуиңиз сағындым, ана.

Жубата алмады шайырлық мени,
Көзим жаслап қойды тәғдир ислери,
Бийпаян дүньялар тарлық әйледі,
Көксиңизге басым қояйын, ана.

Душпан дузағына қағылып келдим,
Өкиниш хәйкелин тағынып келдим,
Сизге каабам дейип табынып келдим,
Маңлайымнан сүйип бахыт бериң, ана.

Өзгелер кеширмес гүнамнан кешип,
Үстимдеги төхмет липасын шешип,
Меҳир сууы менен мени пәк етип,
Шадлық бесигине бөлеңиз, ана.

Перзентим деп урып турар жүрегиң,
Ең жақын достымсаң, арқа сүйерим,
Барлығыңыз бахтым, байлығым мениң,
Уллы хәқыйқатты аңладым, ана!

ҰӘДЕ

Билемен, көргіңіз келеди мени,
Ынтыға күтесіз дийдар шағларын,
Ушыратып қалыұдан қорқаман сени,
Негедур бир тойып келер жылағым.

Билемен, түнлери уйқлай алмайсыз,
Аұыр гүрсинесіз гезип хананы,
Түслеримде маған күлип қарайсыз,
Шадлыққа толтырып фәрип дүньяны.

Билемен, шийрин сөз күтесіз меннен,
Мийрим қыдырасыз ышқы жолында,
Мени күт, әлбетте, қайтып келемен,
Хәм мәңги қаламан кеўил бағыңда!

ҚЫЗЫЛ, ЖАСЫЛ, ЗАПЫРАН

Ерте келген бәхәрден, хабарынды сорадым,
Дәртим тыңлап болдылар: қызыл, жасыл, запыран,
Әлем ханы қуяшқа арзым айтып жыладым,
Күйе-күйе күл болды: қызыл жасыл, запыран.

Жәрдем күттим самалдан, бултларды ақтарды,
Ләрзеге келди аспан: қызыл, жасыл, запыран,
Балент болса да таўлар, көре билмес жәхәнди,
Пәске нәзер салсалар: қызыл жасыл, запыран.

Айбат шеккен толқынға хәўес етип қарасам,
Басын таска урады: қызыл, жасыл, запыран,
Бир хош гүл көрдің бе? — деп бүлбиллерден сорасам,
Ашықлық азабы дер: қызыл, жасыл, запыран.

Дарақ жапырағындай қалтырайды бул жаным,
Қазан қайғысы урмыш: қызыл, жасыл, запыран,
Гезип таппай жәхәнди, делбе ашық атандым,
Сенсиз өткен өмирим: қызыл, жасыл, запыран.

ТАБЫЛМАС

Өткінші өмірде хәммеси жалған,
Шайтан кеуїллерге гулгула салған,
Кеширимли шын дос өмірде саған,
Анаңдай мийирман инсан табылмас.

Дүнья-мал жолында намысың сатпа,
Қыз жолы нәзикдур қалма уятқа,
Ылайықдур ҳаял гөззал бахытқа,
Қазан урса бағда гүллер табылмас.

Шалқып жат журтларда болғанша султан,
Өз елиңде жақсы шопанлық қылған,
Таўсылмас сағыныш, Бабурға әрман,
Ұатаныңдай әзиз топырақ табылмас.

Ұақыт ағып барар дәрьядур, дәрья,
Егленип бирадар жолыңнан қалма,
Сизди уллы ислер күтер алдында,
Ертеңги күн гүл жаслығың табылмас.

Жүрек алдамайды, қулақ сал оған,
Муҳаббат жолында адасқан жаман,
Өз ярыңнан қалма, қыл жанды қурбан,
Излесен де оныңдай дилбар табылмас.

СОРАНЫҰ

Әй мени жоқтан бар еткен, Тәңирим,
Дәрт бердиң разыман, даўасын бергил,
Кеуїли кир дүньяда жасай алмаспан,
Бейиштиң бес күнлик ҳаўасын бергил.

Ғыйбат тасын атты маған наданлар,
Бунша арзан болды әзиз өмирим,
Жығылсам бийпәрўа өтти адамлар,
Өзиме-өзимди дос еткил, Тәңирим.

Илхам-йош жәллады төксин қанымды,
Өлсем бир пәкленип, сөзде өлемен,
Сақыйман — садақа әйлер жанымды,
Лекин ышқым себеп бир тиленшимен.

Арзыўлар жолында адассам билмей,
Туўры жол көрсетиң, меҳрибан ийем,
Дәртимде жанып күл болып кетпегей,
Анамды асыраң! — деп тиленемен!

МЕНИ ТЫНЫШ ҚОЙЫҢ...

Мени тыныш қойың, адамлар,
Өз өмирим жасайын өзим,
Мени тыныш қойың, қыяллар,
Аспан емес жерде жүрейин.

Мени тыныш қойың, муҳаббат,
Азабыңа көмилгим келмес,
Қыйнамастан кет сабыр-тақат,
Ұақыт күтип турыўды билмес.

Жолым тоспай шетке шық, дүнья,
Тоқтат енди, тәғдир сазыңды,
Бир жыл емес, бир минут ғана,
Тыңлармедиң айтсам дәртимди?

Мени тыныш қойың, илтимас,
Илхам келди қосық жазайын.

ӨЗ ҮЙИМ

Узақта, дүньяның бир шетинде,
Бәлки қыялына келмес хеш кимнің,
Тоғай арасында киши бир үйде,
Жамбаслап жатады сап ышқым мениң.

Оны сағынаман қайда болсам да,
Олсыз дүнья кемтик көринер маған,

Сарайдай үйлерде түнеп қалсам да,
Қараңғы, тар өжирени аңсарман.

Анамның межирин сезиндим онда,
Әкемнің көзінде атты таңларым,
Үй таман баслаушы соқпақларына,
Өмирлик тутасқан жүрек жолларым.

Кеуіл қәтержамдур, бахыттан мәспен,
Мени излеп табалмайды тәшүйиш-ғам,
Өз үйиң — өлең төсегин, деген,
Ол киби болалмас хәтте бейиш хәм!

САҒЫНЫШ СЕЗИМИ

Теңизим дәрьясын сағынып күтер,
Жағысын сағынар, және тоғайын,
Халына бултлар жыласа нетер,
Тоқтатып қәхәрли шөлдің самалын.

Бұлбил бир\сағынса гүлди сағынар,
Бул туйғыға шыдап билмес пәрўана,
Қолда өскен кийик шөлди сағынар,
Түсинде өз елин көрер дийўана.

Бағлар да сағынар бәхәр жамалын,
Жаслығын аңсайды қартайса инсан,
Ашықлар күтеди дийдар шағларын,
Ярдың шийрин сөзи дәртлерге дәрман.

Туўылажақ өз перзентим — сөзимди,
Түнлери сағынып күттим интизар,
Жолларға қарайсаң, жаслап көзинди,
Сен кимди сағындың, эзиз бирәдар?

ДЕКАБРЬ

Қыстың басламасы, жылдың ақыры,
Декабрь, сен келсең кеулим музлайды,

Негедур мен бийғам жасағым келер,
Ұақыт тоқтамайды, өмир зымырайды.

Қабағың үйилген, қәхәриң жаман,
Бәлки адамзатқа сабақ берерсең,
Үйде шарып тоқыр мийирман анам,
Қызын асырамақшы қақаман күннен.

Әне, мениң сондай мийирманым бар,
Лекин сен хәш те қапа болмағыл,
Мың бир айыбыңды жуўар ақша қар,
Кеўлинде барыңды төккил, декабрь.

Өмирин таўысқанда бир жас улғайдым,
Және бир тәшўиш түсти басыма,
Тәбият уйқлады, ал мен ояндым,
Жол алдым жаңа жыл босағасына.

ҚОРҚЫҰ

Түсимде сен үйленипсең,
Дым сескенип ояндым мен,
Қайғы басты, қара басты,
Түсимде сен үйленипсең.

Татымады жеген тағам,
Жағдайымды сезип анам,
Не болды? — дер айталмайман,
Түсимде сен үйленипсең.

Қолым иске бармай қалды,
Мың бир сораў қармақ салды,
Ким еди сол үйленгениң?!
Түсим жуўмақланбай қалды.

Бәлким мендур ким биледи, —
Деп жубаттым өз өзимди,
Исенбеймен, жалған дедим,
Түс дегени шайтан иси.

Эх, түсимде үйленипсең,
Узақ күнге жыладым мен,
Сүйгениңнен айра түсиў,
Жаман екен, жаман екен!

АҢСАҰ

Тәшўишли дуньядан безип,
Қыялларға жипсиз бағындым,
Бирге жүрген бағларды гезип,
Билсең сени жүдә сағындым.

Таслап кеттиң мени кимлерге,
Хошласыўға үлгермей қалдым,
Кетеринди егер билгенде,
Аяғыңа бас урар едим.

Келермеди сонда реҳимин,
Яқ, жанымда қалалмас едиң,
Бүгин және өзинди көрдим,
Бурылып та қарамас едиң.

Ойнар едиң балалар менен,
Орпаң қумды көкке суўырып,
Жеталмадым сениң изиңнен,
Жалаң аяқ сонша жуўырып.

Кең сахрадай кеўилим сенсиз,
Жетимсиреп қалғандай болды,
Бир тоқтамай алып қашады,
Бул жүёнсиз ўақыт тулпары.

Кеўлим сенде қалып кеткендур,
Ойнап өскен қумлы далалық,
Сағынаман бәрхә өзинди,
Өмирим бәхәри — балалық.

МУҲАББАТҶА

Кеўилге сораўсыз кирген,
Күтилмеген мийманбысаң,
Қайтарған жаман ислерден,
Көзди ашқан ийманбысаң?

Жолларымды жарық қылып,
Жағылған түнги шамбысаң?
Өлгенде қайта тирилтер,
Берилген қырқ жанбысаң?

Сақыйлықтан сабақ берген,
Нәпсиге бас душпанбысаң?
Гейде ақыл жолын тосқан,
Қарақшы я бажбанбысаң?

Бағынбаған, бойсындырған,
Өмирликке султанбысаң?
Кимге бахыт инәм еттиң,
Кимлергедур әрманбысаң?

Дәрт хәм азап қаныңда бар,
Саўалмастай наўқаспысаң?
Табалмадым хеш тәрийпин,
Шынбысаң я жалғанбысаң?

САЎҒА

Узақтаман, лекин кеўлим сендедур,
Бүгин және түслериме енипсең,
Бийхабарман, сениң кеўлиң кимдедур?
Қыялларың менен тири жүриппен.

Сениң көзлеринде атты таңларым,
Әттең, бир көрмедин Ләйлининң қалын,
Гүзлерди сарғайтты сағынышларым,
Қашан бәхәр болып келесең, жаным?

Баралмадым, бүгін тууылған күниң,
Терезе алдында үнсиз жыладым,
Сүйиклим, қабыл ет сауғамды мениң,
Самаллардан сизге поса жолладым.

АНА ТИЛИМЕ

Еситкенмен дауысыңды хәйиуинде анамның,
Атың сени жазылған наласыңда бабамның,
Әсирлердиң асыраған, өлмес қарақалпағым
Тоты емес бүлбилмен, бардур мениң өз гүлим,
Шәмензар бағ ишинде сулыұ гүл ана тилим.

Мисли палдай татлысаң, ашыұлансаң зәхәрсең,
Күндизи қуяшымсаң, түнде жолшы жулдызсаң,
Әжиниязсаң, Бердақсаң поэзияда бахтымсаң,
Тоты емес бүлбилмен, бардур мениң өз гүлим,
Шәмензар бағ ишинде сулыұ гүл ана тилим.

Әлем бойлап ушар болсам, өзиң қанат байладың,
Сен арқалы өмирди, өзлигимди аңладым,
Келшегим пәрауан — ғәрезсиз жол таңладым,
Тоты емес бүлбилмен, бардур мениң өз гүлим,
Шәмензар бағ ишинде сулыұ гүл ана тилим.

* * *

Кеуил тербеп жаздым талай қосықты,
Қосық пенен жеңдим талай тосықты,
Өмиримниң ең гүллеген мәхәли,
Сорауларға берип қойдым жаслықты.

Жууап таппай мухаббатқа бас қатты,
Мәнзили жоқ көзлеримде жас қатты,
Түн көшкенде аспақ қағаз жүзине,
Кимлергедур бийғам, гөззал таң атты.

Әй байғус жан, саған меҳрим кемирек,
Сени қысып жай ізлеймен кеңирек,

Жақты болыў ушын жүрер жолларым,
Илтимасым, өртен және көбирек.

Сақый достым келтир илхам шарабын,
Қуўырайын сөздің татлы кабабын,
Қарын емес кеўиллерди тойдырыў,
Ата кәсип, мениң сүйген талабым.

Өз кеўлимди табалмадым бирақта,
Қыял шарлай берер узақ-узаққа,
Мен өзимнен кешип, сиз деп жасайман,
Муҳаббатым шексиз қарақалпаққа.

Ана халқым нур болайын көзиңе,
Өмирим қосып бердим ҳәр бир сөзиме,
Бүлбилдей сайратқан, кеўил жубатқан,
Айтар алғысым көп ана тилиме.

КИМ БАР

Суў бойына бармаған ким бар,
Суўға нәзер салмаған ким бар,
Жаннан артық сүйген ашығын,
Түслеринде көрмеген ким бар?

Балалықты аңсамас ким бар,
Байлық деп жан қыйнамас ким бар,
Бул өткинши өмирде, достым,
Меҳир бардур, кеўилде кир бар?

Бағдан гүллер термеген ким бар,
Жаслық гәштин сүрмеген ким бар,
Ғаррылық бир тик жар жағасы,
Бул шоққыға минбеген ким бар?

Бәхәрдің де келген гүзи бар,
Өмирдің де қыс хәм жазы бар,
Инсанларды ойнатып қойып,
Бул тәғдирдің шертер сазы бар.

ӨТИНИШ

Кеўлиме саясын салды әрманлар,
Жанымды отларға жақты жалғанлар,
Меннен бәлент турды қәдири арзанлар,
Тик қәддимди қандай бүгейин, әке.

Мәртебе жолында мыңлар таласты,
Қартайған ҳақыйқат жүзин шаң басты,
Дүньяны көрмейин көзлер адасты,
Сөнбес шырақ қайдан табайын, әке.

Кимдир өмир бойы байлық топлады,
Ал базылар жемеге нан таппады,
Ким жылады, кимлер кеўлин хошлады,
Хәтте ай жүзинде дақ барғой, әке.

Дос деп исенгеним мени сатқанда,
Жүрегим муз болып тәнге батқанда,
Дәрья қурып, таўлар унырап атқанда,
Мен кимлерге арқа сүйрейин, әке.

Бәлким, қуяш болып батып кетермен,
Бәлким, саҳраларды мәкан етермен,
Көзим жаслап бул дүньядан өтермен,
Маған күлмекликти үйретиң, әке.

Қус киби сайрайман тынбай бир нәпес,
Мени тутқын еткен дүнья бир қәпес,
Ата-баба айтқан «хәштен гөре кеш»,
Жасамақ үрдисин үйретиң, әке...

БАРМЫСАҢ?

*(70 жаслы атаның биринши
мухаббатын еске алыўы)*

Кәриспедик қанша жыл болды,
Келип қалдық өмир гүзине,

Сум айралық бизге тор болды,
Бармысаң бул жердің жүзінде?

Сағыныштан ағарды шашым,
Қайғы әжим салды жүзиме,
Қол жетпеген пәк мухаббатым,
Бармысаң бул жердің жүзінде?

Сени көрген күнімнен баслап,
Тутқын едим отлы сезимге,
Жууапсыз бир сорау қыйнайды,
Бармысаң бул жердің жүзінде?

Ғеш ким кеулим дәртин билмейди,
Өмирим өтти жолға термиле,
Түнлер көзге уйқы келмейди,
Бармысаң бул жердің жүзінде?

Қосығымды жолламақтаман,
Сәлемнама қылып өзиңе,
Дийдар несип етермекен, айт!
Бармысаң бул жердің жүзінде?

ҚЫЯЛ МЕНЕН ЖАСАҰ

Қыял менен жасамақлық зор дейди,
Излеп таппағаның, табылар оннан,
Қыял, самалдан да еркинирек дейди,
Оған жылау салалмаған ғеш бир жан.

Қыял қанатында жетип Марсқа,
Таулардан да бәлент сарай қурылған,
Бұлбил сайрағанда гүл өнип тасқа,
Ашықлар хәр ақшам дийдарға қанған.

Қыял, бийлеп алған пүткіл дүньяны,
Ол жеңилместей дәужүрек батыр,
Өмир қысқа, лекин инсан әрманы,
Жас мингени сайын артып баратыр.

Кеўилди жубатқан қыял-ойларым,
Жалғанлығын билип жүрегим ашыр,
Сен келсең, бәрине ноқат қояман,
Қыял менен жасаў өлимнен аўыр.

ДОСЛАР

Бул күн ғәнийметдур, кешеги өтмиш,
Ертеңги келешек етер ме несип?!
Өмир де қолыңнан суўырылып кетмиш,
Ким жылаўын тутып қалалған дослар.

Мени мақтай-мақтай көкке көтермең,
Мен қуяш емеспен, жулдыз емеспен,
Жерде туўылғанман, жерде өлемен,
Топырақтан бийнесип етпегей, дослар.

Байлық ушын муҳаббаттан кеш демен,
Мениң ҳеш исим жоқ дүньялар менен,
Кеўил қулыдурман, сөзден бар дәмем,
Сақый болсаң, бизге йош бергил, дослар.

Қолым байласаң да, көзим байламаң,
Ойнасаң да, кеўил менен ойнамаң,
Сыртымнан тон пишип, бойым бойламаң,
Дос болсаң айыбым жүзге айт, дослар.

Сулыў деп гүллерди үзиўши болмаң,
Нәпси ийти торын бузыўшы болмаң,
Жаннан кеш, ўәдеден безиўши болмаң,
Еки дүнья ғамын белискен, дослар.

ЖҮР ҚАЙТАМЫЗ АҰЫЛҒА

Оқыш жүрмен алыс қалада,
Асқар таўдай арзыўларым бар,
Жүр қайтамыз, достым аўылға,
Анам мени сағынған шығар.

Шынын айтсам кеуілим аңсар,
Шашым сылар меҳрибан қолды,
Мени бәрхә өзине шарлар,
Ауылымның тар соқпақ жолы.

Сол жоллардан талай мектепке,
Дослар менен қатнағанларым,
Шықпас мениң ядымнан хеш те,
Ертектейин өткен жылларым.

Қайталмаймыз балалық шаққа,
Кумартсақта қанша сағына,
Буған қапа болмайық хасла,
Жүр қайтамыз, достым ауылға.

Жүрегиме йош берген мудар,
Ауылымның гөззал жамалы,
Сондай сада, сондай мийриман,
Мийнет сүйгиш хәр бир адамы.

Өмиримнің безеги олар,
Қанат байлар арзыуларыма,
Айт, дийдардан татлырақ не бар?!
Жүр қайтамыз, достым ауылға.

ӨТМИШТЕГИ МУҶАББАТ

Өткен күн, өтип кетти,
Келешекти ойлау керек,
Не себеп өтмиш ушын,
Бул жанды қыйнау керек?

Неге мен жылап турман?
Өткен күн мисли ертек,
Бахытлы болыу ушын,
Тек ғана күлиу керек.

Ертеңим сенсиз қандай?
Қараңғы, дым қараңғы.

Барыўға қорқып турман,
Қараңғы, дым қараңғы.

Өтмишке ораламан,
Бос қойып қыял атын,
Мен сенсиз жасалмайман,
Биринши муҳаббатым.

ЖАЗА БЕРМЕ

Көз көрекли үлкен жолда
Аяқларын шатып, басып,
Келер ғарры, кемпир сонда,
Ақыл айтар, күйип-писип:
Ише берме, ише берме!

Қараңғы түн, суық самал,
Жулдыздай дәрт балалатып.
Уйқламастан отыр ҳаял,
Жигит келер, гәзди басып:
Күте берме, күте берме!

Еки емес, төрт көз бенен,
Қарап, жүрек баўрын езип,
Бақырғанда баслық төре,
Хызметкери яқшы — дер, тек:
Сөге берме, сөге берме!

Шайырлар жүр гәп таласып,
Оқығанда мазаң қашар,
Бабалар айтқан ертеде,
«Сөздіңдағы обалы бар»,
Болар-болмас жаза берме!

БАХЫТ

Жолларымды тосып бир палкер,
Тексереди алақанымды,

Хәм айтады азырақ пул бер,
Мен ашайын сениң бахтыңды.

Берип оған соңғы пулымды,
Мен недендур үмит етемен,
Кеўлимдегин табалмаған соң,
Қысылғаннан музлап кетемен.

Мени бағда күтеди достым,
Узақ китап оқыймыз бирге,
Жазысамыз, сәўбетлесемиз,
Тәрийп берип бүгинги күнге.

Жолымызда күтер жигитлер,
Бизге бахыт сыйламақ болар,
Муҳаббатын жоллар жигитлер,
Бәлки мәзи сынамақ болар.

Мени хәтте күтеди бәхәр,
Жигирма бес жас ашады қушақ,
Дийдарыма ынтық пасыллар,
Мен күтиўден шаршадым бирақ.

Тапқаным жол, жоғалтқаным жол,
Бахыт журтын излеймен сарсаң,
Жүзинде нур, пашында қыраў,
Үйде мени күтеди анам.

САМАЛҒА ШАҒЫМ

Қыялларым тозғытты гүз, тозғытты,
Үзилди тәнимнен сарғайған жүрек,
Самалға жалыңдым «жеткер мәнзилге»,
Мен оны соңғы рет көриўим керек!

Жасамадым, жасаўға мәжбүрлер киби,
Қорқыныш қойнында өтти өмирим,
Менде имкан жоқдур, менде жалғыз жол:
Айралық қосығын айтпақ тәғдирим.

Кеўил дэртлеримди билмегей ҳеш ким,
Бир ҳақыйқатты жасырғаным рас,
Кулақты беркиттим, тилим тиследим,
Лекин көзлеримнен тыйылмады жас.

Бүгинши, алдырып қойдым жүректи,
Енди бәхәрлердиң қайтқаны бийкар,
Самал, қой бозлама, оятпа ярды,
Шийрин түслер көрип атырған шығар...

БОЛАРМА?

Өзинди көрдим мен дүньяны көрдим,
Өмир де, буншелли гөззал болар ма?!
Муҳаббат отында өртендим, күйдим,
Кеўилде ашылған гүллер солар ма?

Жүректи көширдим аппақ қағазға,
Оқыған ашықлар сырлас болар ма,
Бахыт излеп, атландым узақ сапарға,
Сүйикли яр бизге жолдас болар ма?

Бул ышқым от алды пәрўана қайда,
Бүлбил гүлин излеп сарсаң болар ма?
Таўларға шықпасаң долана қайда,
Ашыққа жан деген қайғы болар ма?

Мени тутқын етип, гөззал бир қыял,
Келдим, келмесликке жүрек қояр ма,
Кеўилиң есигин ашып күтип ал,
Мийманды ренжитпек әдеп болар ма?

АЙТАРЫМ КӨП

Қыял сүрмей жасай алмайман,
Үмитимди сөндирмеймен ҳеш,
Арзыўларды шыннан ақлайман,
Мәртлигимди өлтirmeймен ҳеш.

Дүнья мениң қәлбимде жасар,
Жол ашады узақ-узаққа,
Илхам-йошым дәрьядай тасар,
Сыймайды ол том-том китапқа.

Жазғанымда самалдың леби,
Мөлдир суўдың сыңғырлысы бар,
Тәрийплемек болсам өмирди,
Бәхәр, жазы, гүз хәм қысы бар.

Хәр пасылда мың бир синаят,
Хәр бәхәрдиң айтар сөзи бар,
Хәр жүректи өртер муҳаббат,
Хәр ашықта Мәжнүн көзи бар.

Әсир түскен гөззаллықларға,
Жүрек байғус қәпесте туўлар,
Дүпир-дүпир шаўып қайларға,
Баслап барар мени бул тулпар.

Билмей турман, мәнзил жақын ба?
Аспан хәм жер тутасқан ноқат,
Айтарым көп ана халқыма,
Жазалмадым еле сәлем хат...

БӘХӘР КЕЛДИ

Қуслар сайрап мың муқамда,
Суўлар сайды сылдырлатты,
Шадлық орнап, хұр ўатанда,
Әзиз мийман есик қақты.
Бәхәр келди, бәхәр келди,
Кеўлим сен де оян енди!

Самал ойнап қыр қойнында,
Бир хош ийис мәс етеди,
Жасыл либас кийген дала,
Гөззал қыздай наз етеди.

Бәхәр келди, бәхәр келди,
Кеўлим сен де оян енди!

Қарлығашлар көз моншақтай,
Сымға қатар дизилискен,
Уя ушын ақтарар жай,
Ибрат ал бул мәжилистен.
Бәхәр келди, бәхәр келди,
Кеўлим сен де оян енди!

Жақсы тилек тилеп халқым,
Жас келинди қарсы алды,
Жоқ па сениң айтар гәпиң?
Эй гөззаллық интазары.
Бәхәр келди, бәхәр келди,
Жетер, кеўлим, оян енди!

ҮМИТИМ

Шадлықтың шарабы мәс қылды,
Кеўилге ышқыны дос қылды,
Қартайған дүньяны жас қылды,
Себеби сен барсаң үмитим.

Өмирим бергисиз алтынға,
Керекпен өз туўған халқыма,
Көзмоншақ тағайын бахтыма,
Себеби сен барсаң үмитим.

Ертеңим гөззалдур бүгиннен,
Налынғым келмейди тәғдирден,
Өрлесем бәлентке өрлеймен,
Себеби сен барсаң үмитим.

Ушыўдан талмайды қанатым,
Мийтиндур бул сабыр-тақатым,
Ұасылға дөнеди муратым,
Себеби сен барсаң үмитим.

ДӨРЕТИҰШИЛИК

Түсинбедим бул өмирдің заңына,
Дүньяның бес күнлик мийманларына,
Еле өзимди де танығаным жоқ,
Ашынып кетемен анажаныма.

Әкемнің қәдди де бүгилип барар,
Салмағын желкеге артады жыллар,
Маған қауа жетпес, өмир тозаңлы,
Бизди қайда баслар тәшүишли жоллар?

Достымның көзінде жас көрдим бүгин,
Жүректің орнында шешилмес түгин,
Еле тууылмадым, жасамадым да,
Мен қашан гүллеймен, қайда бәхәрим?!

Илхам-йош шарабы мәс етер хәр күн,
Ақ қараз үстине жырылады түн,
Қуяш күлгенинде көзим жумамаң,
Мени оята алмас көшеде шауқым.

АҰЫЛҒА ОРАЛЫҰ

Шадлығымның шеги жоқ,
Толып-тасып бараман,
Кең сахраны сууғарып,
Бағы бостан қыламан.

Күлки болып тууылып,
Жүзлерди жайнатаман,
Шийрин сөзди ийирип,
Тиллерди сайратаман.

Айландырып дүньяны,
Өзиме қаратаман,
Хәмме хәуес еткендей,
Бахытты жаратаман.

Қуяштай меҳир нурын,
Тынбастан таратаман,
Инсаният жүрегінде,
Муҳаббат оятаман.

Шадлығымның шеги жоқ,
Толып-тасып бараман,
Еркелетип бир сүйиң,
Сағынғанман анажан!

МАЗМУНЫ

Толғаныс	3
Әкеме	4
Мухаббат	5
Кетейик	6
Жүрек	6
Бизди түсинбес	7
Жамғыр наласы	8
Қайтады	9
Дүньяның периштелери	10
Әзизим	10
Дийдар ушын шарлайды дүнья	12
Ықырарлық	12
Кеуіл сөзи	13
Мухаббатың оятсын мени	13
Музыка	14
Ушырасыў	15
Бир сөз	15
Қыялдағы қосық	16
Жубатыў	17
Сорарым көп	17
Соңғы имқан құдирети	18
Хақыйқат тилинен	19
Исенім	20
Ұатан	20
Қар жаўған күн	21
Сен келсең	22
Тутаспаған жоллар	23
Болмас	24
Илахый ышқы	24
Ырым	25
Сағыныў	26
Нала	27
Мени алда	27

Меннен кешип	28
Пинҳана ышқы	28
Үш ай	29
Күтемен	30
Ата	31
Сени көргим келди	32
Анама	32
Ўаде	34
Қызыл, жасыл, запыран	34
Табылмас	35
Сораныў	35
Мени тыныш қойың... ..	36
Өз үйим	36
Сағыныш сезими	37
Декабрь	37
Қорқыў	38
Аңсаў	39
Муҳаббатқа	40
Саўға	40
Ана тилиме	41
Ким бар	42
Өтиниш	43
Бармысаң?	43
Қыял менен жасаў	44
Дослар	45
Жүр қайтамыз аўылға	45
Өтмиштеги муҳаббат	46
Жаза берме	47
Бахыт	47
Самалға шағым	48
Боларма?	49
Айтарым көп	49
Бәхәр келди	50
Үмитим	51
Деретиўшилиқ	52
Аўылға оралыў	52

Несибели МАМБЕТИРЗАЕВА

ДИЙДАР УШЫН ШАРЛАЙДЫ ДҮНЬЯ

«Билим» баспасы
Некис — 2016

Редактор *З. Өсербаева*
Художник *Б. Рейпназаров*
Көрк. редактор *И. Сержанов*
Тех. редактор *З. Алламурастов*
Оператор *А. Бегдуллаева*

Лицензия: АІ №108, берилген ўақты 2008-жыл 15-июль.

Басыўға руқсат етилди 5.02.2016-жыл. Форматы 84x108 ¹/₃₂. «Shkolnaya KRKP» гарнитурасы. Офсет баспа қағазы. Офсет баспа усылында басылды. Келеми 1,75 б.т. 2,93 шертли б.т. 2,18 есап б.т. Нусқасы 700 дана. Баҳасы шертнама бойынша. Буйыртпа № 61.

«Билим» баспасы, 230103. Некис қаласы,
Қарақалпақстан көшеси, 9.

Электрон мәнзил: [bilim.baspa.@bk.ru](mailto: bilim.baspa.@bk.ru)

ЖШЖ «NISO POLIGRAF» типографиясында басып шығарылды.
Ташкент областы, Ўрта Чирчиқ районы «Оқ ота» КФЙ, п.
Маъшал, Марказ көшеси, 1.